

**SUNDAY OF THE HOLY FATHERS
EVE OF THE NATIVITY OF OUR LORD**

Troparion and Kontakion:

Troparion (4): When the disciples of the Lord learned from the angel the glorious news of the resurrection and cast off the ancestral condemnation, they proudly told the apostles: Death has been plundered! Christ our God is risen, granting to the world great mercy.

Troparion (2): Great are the deeds performed with faith: three youths rejoiced in the flaming furnace as if they stood in refreshing waters; and Daniel the Prophet faced lions as though they were sheep. Through their prayers, O Christ our God, save our souls.

Troparion (4): At that time Mary registered with the venerable Joseph in Bethlehem since she was of the house of David. She was with child, having conceived without seed. When the time for her delivery drew near, they could find no room in the inn, but the cave seemed a joyful palace for the Queen. Christ is born to renew the likeness that had been lost of old.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (6): You did not worship a man-made image, O Thrice-blessed Youths, but were glorified in the test of fire, protected by a power beyond description. From the searing flames you cried out to God, saying: Hasten to help us, O merciful Lord, for, in Your greatness, You can do whatever You will.

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (3): Today the Virgin is on her way to the cave where she will give birth in a manner beyond understanding to the Word Who is in all eternity. Rejoice, therefore, universe, when you hear it heralded. With the angels and the shepherds, glorify Him Who chose to be seen as a newborn babe while remaining God in all eternity.

Prokimenon:

Prokimenon (4): Blessed are You and praiseworthy, O Lord, the God of our fathers, and glorious forever is Your name.

Verse: In all that You have done Your justice is apparent.

Prokimenon (4): Blessed are You and praiseworthy, O Lord, the God of our fathers, and glorious forever is Your name.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews.

(Heb 11,9-10:17-23:32-40)

Brethren: By faith Abraham sojourned in the promised land as in a foreign country, dwelling in tents with Isaac and Jacob, heirs of the same promise; for he was looking forward to the city with foundations, whose architect and maker is God. By faith Abraham, when put to the test, offered up Isaac, and he who had received the promises was ready to offer his only son, of whom it was said, "Through Isaac descendants shall bear your name." He reasoned that God was able to raise even from the dead, and he received Isaac back as a symbol. By faith regarding things still to come Isaac blessed Jacob and Esau. By faith Jacob, when dying, blessed each of the sons of Joseph and "bowed in worship, leaning on the top of his staff." By faith Joseph, near the end of his life, spoke of the Exodus of the Israelites and gave instructions about his bones. By faith Moses was hidden by his parents for three months after his birth, because they saw that he was a beautiful child, and they were not afraid of the king's edict.

What more shall I say? I have not time to tell of Gideon, Barak, Samson, Jephthah, of David and Samuel and the prophets, who by faith conquered kingdoms, did what was righteous, obtained the promises; they closed the mouths of lions, put out raging fires, escaped the devouring sword; out of weakness they were made powerful, became strong in battle, and turned back foreign invaders. Women received back their dead through resurrection. Some were tortured and would not accept deliverance, in order to obtain a better resurrection. Others endured mockery, scourging, even chains and imprisonment. They were stoned, sawed in two, put to death at sword's point; they went about in skins of sheep or goats, needy, afflicted, tormented. The world was not worthy of them. They wandered about in deserts and on mountains, in caves and in crevices in the earth. Yet all these, though approved because of their faith, did not receive what had been promised. God had foreseen something better for us, so that without us they should not be made perfect.

Alleluia Verses:

Verse: We heard with our own ears, O God, and our fathers have told us of the things You did in their time.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: You saved us from our foes; You put our enemies to shame.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:
(Mt 1,1-25)

The book of the genealogy of Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham.

Abraham became the father of Isaac, Isaac the father of Jacob, Jacob the father of Judah and his brothers. Judah became the father of Perez and Zerah, whose mother was Tamar. Perez became the father of Hezron, Hezron the father of Ram, Ram the father of Amminadab, Amminadab became the father of Nahshon, Nahshon the father of Salmon, Salmon the father of Boaz, whose mother was Rahab. Boaz became the father of Obed, whose mother was Ruth. Obed became the father of Jesse, Jesse the father of David the king.

David became the father of Solomon, whose mother had been the wife of Uriah. Solomon became the father of Rehoboam, Rehoboam the father of Abijah, Abijah the father of Asaph. Asaph became the father of Jehoshaphat, Jehoshaphat the father of Joram, Joram the father of Uzziah. Uzziah became the father of Jotham, Jotham the father of Ahaz, Ahaz the father of Hezekiah. Hezekiah became the father of Manasseh, Manasseh the father of Amos, Amos the father of Josiah. Josiah became the father of Jechoniah and his brothers at the time of the Babylonian exile.

After the Babylonian exile, Jechoniah became the father of Shealtiel, Shealtiel the father of Zerubbabel, Zerubbabel the father of Abiud. Abiud became the father of Eliakim, Eliakim the father of Azor, Azor the father of Zadok, Zadok became the father of Achim, Achim the father of Eliud, Eliud the father of Eleazar. Eleazar became the father of Matthan, Matthan the father of Jacob, Jacob the father of Joseph, the husband of Mary. Of her was born Jesus who is called the Messiah.

Thus the total number of generations from Abraham to David is fourteen generations; from David to the Babylonian exile, fourteen generations; from the Babylonian exile to the Messiah, fourteen generations.

Now this is how the birth of Christ came about. When his mother Mary was betrothed to Joseph, but before they lived together, she was found with child through the holy Spirit. Joseph her husband, since he was a righteous man, yet unwilling to expose her to shame, decided to divorce her quietly. Such was his intention when, behold, the angel of the Lord appeared to him in a dream and said, "Joseph, son of David, do not be afraid to take Mary your wife into your home. For it is through the holy Spirit that this child has been conceived in her. She will bear a son and you are to name him Jesus, because he will save his people from their sins." All this took place to fulfill what the Lord had said through the prophet: "Behold, a virgin shall be with child and bear a son, and they shall name him Emmanuel," which means "God is with us." When Joseph awoke, he did as the angel of the Lord had commanded him and took his wife into his home. He had no relations with her until she bore a son, and he named him Jesus.

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.

Exult, you just, in the Lord: praise from the upright is fitting.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ НАВЕЧІР'Я РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Тропарі і Кондаки:

Тропар (4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши і від прадідного засуду звільнившись, Господні учениці, радіючи, казали апостолам: Здолана смерть, воскрес Христос Бог, що дає світові велику милість.

Тропар (2): Величні діла віри! Три юнаки посеред полум'я раділи, немов на водах відпочинку, а пророк Даниїл, ніби овечкам, появився пастир левам. Їхніми молитвами, Христе Боже, спаси душі наші.

Тропар (4): Записувалась колись у Вифлеємі Марія з праведним Йосифом, була бо з роду Давида. Вона носила в лоні Своїм безсімейно Зачатого. Коли настав їй час родити, і не знайшлося жадного місця у заїзді, тоді вертеп став Цариці пишною палатою. Христос родиться, щоб воскресити впалу колись людську природу. Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (6): Рукотворному ідолові не поклонившись, але озброївшись неохопним буттям, прехвальні, Ви подвигом вогненным прославилися. Стоячи посеред полум'я нестерпного, Ви призивали Бога: Поспіши, о Щедрий, поспіши, Милосердний, нам на поміч, бо Ти можеш, якщо схочеш. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (3): Діва сьогодні йде, щоб невимовно родити у вертепі споконвічне Слово. Радійте на світі всі, почувши це, і разом з ангелами й пастирями прославляйте споконвічного Бога, що бажає явитися дитятком.

Прокімен:

Прокімен (4): Благословен еси, Господи, Боже батьків наших, і хвали достойний; ім'я Твоє преславне на всі віки.

Стих: Бо Ти праведний у всьому, що вчинив еси нам.

Прокімен (4): Благословен еси, Господи, Боже батьків наших, і хвали достойний; ім'я Твоє преславне на всі віки.

Апостоль:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

(Євр 11,9-10;17-23;32-40)

Браття, вірою Авраам перебував у обіцяній землі, як у чужій, живучи у наметах з Ісааком та Яковом, спадкоємцями, як і він, тієї самої обітниці. Бо чекав міста з непохитними основами, якого Бог будівничий і засновник. Вірою Авраам, поставлений на пробу приніс у жертву Ісаака; і то єдиного родного приніс у жертву сина, він, що обітниці одержав, до якого було сказано: "Від Ісаака тобі народиться потомство," думаючи, що Бог має силу і з мертвих воскресити; тому його й одержав назад як символ. Вірою Ісаак благословив Якова та Ісава на майбутнє і поклонився, спираючись на кінець палиці своєї. Вірою Йосиф, вмираючи, згадав про вихід синів Ізраїля і розпорядився про свої кості. Вірою батьки Мойсея, як він народився, три місяці його ховали, бо бачили красу дитини, і не злякалися царського наказу.

І що ще скажу? Часу не вистане мені, коли заходжуся розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будучи недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирили, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли досконалість.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих: Боже, на наші вуха ми чули, наші батьки нам розповіли.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Але Ти врятував нас від наших ворогів і засоромив ненависників наших.

Алилуя, алилуя, алилуя.

**Євангелія:
(Мт 1,1-25)**

Родовід Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама.

Авраам був батьком Ісаака, Ісаак - Якова, Яків - Юди і братів його. Юда був батьком Фареса та Зари від Тамари. Фарес був батьком Есрома, Есром - Арама, Арам - Амінадава, Амінадав - Наасона, Наасон - Салмона, Салмон - Вооза від Рахави, Вооз - Йоведа від Рути, Йовед - Єссей був батьком царя Давида, Давид - Соломона від жінки Урії. Соломон же був батьком Ровоама, Ровоам - Авії, Авія - Асафа, Асаф - Йосафата, Йосафат - Норама, Норам - Озії, Озія - Йоатама, Йоатам - Ахаза, Ахаз - Єзекії, Єзекія - Манасії, Манасія - Амоса, Амос - Йосії, Йосія - Єхонії і братів його за вавилонського переселення.

А після вавилонського переселення в Єхонії народився Салатіїл, у Салатіїла - Зоровавел, у Зоровавела - Авіуд, в Авіюда - Еліяким, в Еліякіма - Азор, в Азора - Садок, у Садока - Ахим, в Ахима - Еліюд, в Еліюда - Єлезар, в Єлезара - Маттан, у Маттана - Яків, у Якова - Йосиф, чоловік Марії, з якої народився Ісус, що зветься Христос. Покоління же всіх було; від Авраама до Давида чотирнадцять, від Давида до вавилонського переселення чотирнадцять і від вавилонського переселення до Христа - покоління чотирнадцять.

Народження Ісуса Христа відбулося так: Марія, його мати, була заручена з Йосифом; але, перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, будучи праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от, коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: "Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх." А сталося все це, щоб здійснилось Господнє слово, сказане пророком: "Ось, діва матиме в утробі й породить сина, і дадуть йому ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог." Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як звелів йому ангел Господній: прийняв свою жінку; та не спізнав її, аж поки породила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.

Радуйтеся праведні, в Господі, правим належить похвала.

Алилуя, Алилуя, Алилуя.